

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA PITEȘTI
BD. EROILOR NR. 5
PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂ

Destinatar:
Rodean Vasilica
Priboeni, Valea Popii, nr. 86, județul
ARGEȘ

DOSARUL NR. 18467/280/2018

Materia: Litigii cu profesioniștii

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: cerere de valoare redusă

Compleet: c3-6 camera consiliu-ncpc

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 6656/2019 DIN DATA DE 07 Noiembrie 2019

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 6656/2019, pronunțată la data de 07 Noiembrie 2019,
de către JUDECĂTORIA PITEȘTI SECȚIA CIVILĂ.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Grefier,

I.V. 07.02.2020 10:50:03

Dosar nr. 18467/280/2018

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂSENTINȚA CIVILĂ Nr. 6656/2019
Ședința Camerei de consiliu din 07 Noiembrie 2019Completul compus din:
PREȘEDINTE Ionuț-Dragoș Crînguș
Grefier Ioana Andreea Voica

Pe rol judecarea cauzei Litigii cu profesioniștii privind pe reclamanta SC RCS & RDS SA și pe pârâta Rodean Vasilica, având ca obiect *cerere de valoare redusă*.

Dezbaterile și susținerile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 09.10.2019, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea inițial la data de 24.10.2019, iar ulterior la această dată.

INSTANȚA:

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin formularul de cerere înregistrat pe rolul Judecătoriei Pitești la data de 28.11.2018, reclamanta SC RCS & RDS SA a solicitat în contradictoriu cu pârâta RODEAN VASILICA obligarea acesteia la plata sumei de 1.129,23 lei cu titlu de debit principal - contravaloare servicii și echipament, a sumei de 2.668,84 lei, reprezentând penalități de 0,2% pe zi de întârziere calculate la debitul principal până la data de 30.10.2018, precum și în continuare până la achitarea integrală a debitului, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamanta a arătat că între aceasta, în calitate de furnizor, și pârâtă, în calitate de consumator, s-au desfășurat relații contractuale ce au constat în furnizarea de către creditoarea SC RCS & RDS SA de servicii de comunicații electronice către debitoare. Astfel, la data de 16.10.2014 a fost încheiat contractul unic pentru furnizarea serviciilor de comunicații nr. 8489065102, fiind emise facturile fiscale nr. 17508630 din 18.03.2015, scadentă la 30.04.2015, în valoare de 142,4 lei, rest de plată 142,40 lei, nr. 20927732 din 20.04.2015, scadentă la 31.05.2015, în valoare de 245,10 lei, din care pârâta a achitat suma de 104,09 lei, rest de plată 141,01 lei, nr. 24358655 din 19.05.2015, scadentă la 30.06.2015, în valoare de 107,05 lei, rest de plată 107,05 lei, nr. 27773301 din 18.06.2015, scadentă la 31.07.2015, în valoare de 77,78 lei, rest de plată 77,78 lei, nr. 31223276 din 20.07.2015, scadentă la 31.08.2015, în valoare de 34 lei, rest de plată 34 lei, și factura nr. 34657371 din 18.08.2015, scadentă la 30.09.2015, în valoare de 34 lei, rest de plată 34 lei.

Serviciile au fost suplimentate prin încheierea unui act adițional conform căruia abonatul a primit un telefon ALLVIEW X2 Soul în data de 16.12.2014, având de achitat o diferență de preț de 592,99 lei, fiind emisă în acest sens factura nr. 37832996 din 11.09.2015, scadentă la 16.09.2015.

Reclamanta a invocată că până la data formulării cererii pârâta nu și-a îndeplinit obligația contractuală de achitare a contravalorii facturilor amintite mai sus.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 1025-1032 Cod procedură civilă, art. 1270 alin. 1, 1350 și 1516 Cod civil.

În dovedirea cererii, creditoarea a solicitat administrarea probei cu înscrisuri (f. 11-46).

Acțiunea a fost *legal timbrată* cu suma de 200 lei, potrivit art. 6 alin. (1) OUG nr. 80/2013 (f. 5).

În faza scrisă prealabilă fixării primului termen de judecată nu s-a putut proceda la comunicarea legală a acțiunii către pârâtă, astfel că la termenul din 29.05.2019 (f. 61) s-a dispus citarea acesteia prin publicitate și la ultimul domiciliu cunoscut, fiind numit și un curator special pentru reprezentarea intereselor acesteia, respectiv avocat Florea Daniela, onorariul provizoriu fiind stabilit la suma de 400 lei, în sarcina reclamantei, sub sancțiunea suspendării cauzei.

La termenul din 26.06.2019 (f. 66), instanța a dispus suspendarea judecării cauzei în temeiul art. 242 alin. 1 Cpc, pentru neîndeplinirea de către reclamantă a obligației de achitare a onorariului pentru curator, astfel cum s-a stabilit la termenul din 29.05.2019.

La data de 07.08.2019, reclamanta a formulat cerere de repunere pe rol a cauzei (f. 71), arătând că a achitat onorariul pentru curator (f. 70), cererea fiind legal timbrată cu suma de 100 lei (f. 77).

La termenul de judecată din 09.10.2019, instanța a admis cererea de repunere pe rol a cauzei și a dispus reluarea judecării, a unit cu fondul cauzei excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de curatorul desemnat pentru pârâtă, a încuviințat pentru reclamantă proba cu înscrisuri, a declarat închise cercetarea judecătorească și dezbaterile și a amânat pronunțarea inițial la data de 24.10.2019, iar ulterior la data de 07.11.2019, având nevoie de timp pentru a delibera.

Analizând întreg materialul probatoriu administrat în cauză, instanța reține următoarele:

În ceea ce privește aplicarea procedurii cu privire la cererile de valoare redusă, instanța constată că, prin raportare la obiectul cererii și la valoarea acesteia, cererea formulată de către reclamantă este admisibilă potrivit dispozițiilor art. 1026 NCPC.

În fapt, din înscrisurile depuse la dosar, se constată că între părți au existat relații contractuale, fiind încheiat contractul pentru furnizarea serviciilor de comunicații electronice nr. 8489065102 din 16.10.2014 (f. 17-23).

Prin acest contract s-au stabilit drepturi și obligații pentru fiecare dintre părți, respectiv faptul că creditoarea trebuia să furnizeze către debitoare servicii de comunicații electronice, iar acesta din urmă trebuia să achite contravaloarea lor.

În urma derulării relațiilor contractuale, creditoarea a furnizat către debitoare servicii de comunicații electronice, invocând că și-a îndeplinit astfel obligațiile asumate și a emis mai multe facturi, printre care și facturile fiscale nr. 17508630 din 18.03.2015, scadentă la 30.04.2015, în valoare de 142,4 lei, rest de plată 142,40 lei, nr. 20927732 din 20.04.2015, scadentă la 31.05.2015, în valoare de 245,10 lei, din care pârâta a achitat suma de 104,09 lei, rest de plată 141,01 lei, nr. 24358655 din 19.05.2015, scadentă la 30.06.2015, în valoare de 107,05 lei, rest de plată 107,05 lei, nr. 27773301 din 18.06.2015, scadentă la 31.07.2015, în valoare de 77,78 lei, rest de plată 77,78 lei, nr. 31223276 din 20.07.2015, scadentă la 31.08.2015, în valoare de 34 lei, rest de plată 34 lei, și factura nr. 34657371 din 18.08.2015, scadentă la 30.09.2015, în valoare de 34 lei, rest de plată 34 lei.

În afara acestor facturi, reclamanta a emis și factura nr. 37832996 din 11.09.2015, scadentă la 16.09.2015, în valoare de 592,99 lei, reprezentând contravaloarea neachitată din telefonul ALLVIEW X2 Soul, acordat pârâtei în baza actului adițional încheiat între părți la data de 16.12.2014.

În ceea ce privește ***excepția prescripției dreptului material la acțiune***, invocată la termenul din 09.10.2019 de către curatorul special desemnat pentru reprezentarea intereselor pârâtei, instanța reține următoarele:

Prescripția reprezintă o sancțiune de drept civil aplicată creditorului, având în vedere pasivitatea sa în realizarea creanței.

Potrivit art. 6 alin. 4 din Noul Cod civil și art. 201 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul Civil, prescripțiile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

Per a contrario, având în vedere data contractului încheiat între părți și facturile emise în baza acestuia după data intrării în vigoare a Noului Cod civil, facturi care fac obiectul prezentului dosar, instanța apreciază că în cauză sunt aplicabile dispozițiile Noului Cod civil în ceea ce privește prescripția extinctivă.

Potrivit art. 2500 Cod civil, „(1) Dreptul material la acțiune, denumit în continuare *drept la acțiune*, se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege. (2) În sensul prezentului titlu, prin *drept la acțiune* se înțelege dreptul de a constrânge o persoană, cu ajutorul forței publice, să execute o anumită prestație, să respecte o anumită situație juridică sau să suporte orice altă sancțiune civilă, după caz”.

Conform art. 2501 N.C.civ., drepturile la acțiune având un obiect patrimonial sunt supuse prescripției extinctive, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel.

De asemenea, conform art. 2503 Cod civil, „(1) Odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal, se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel. (2) În cazul în care un debitor este obligat la prestații succesive, dreptul la acțiune cu privire la fiecare dintre aceste prestații se stinge printr-o prescripție deosebită, chiar dacă debitorul continuă să execute una sau alta dintre prestațiile datorate. (3) Dispozițiile alin. (2) nu sunt aplicabile în cazul în care prestațiile succesive alcătuiesc, prin finalitatea lor, rezultată din lege sau convenție, un tot unitar”.

Totodată, potrivit art. 2506 N.C.civ., prescripția nu operează deplin drept, iar conform art. 2512 N.C.civ., prescripția poate fi opusă numai de cel în folosul căruia curge.

Instanța constată că pârâta a invocat excepția prescripției dreptului la acțiune la termenul din 09.10.2019, prin curatorul special desemnat pentru aceasta, apreciind că sunt îndeplinite cerințele art. 2513 N.C.civ., având în vedere că în procedura scrisă nu s-a putut comunica legal acțiunea către pârâtă, aceasta fiind astfel în imposibilitatea de a depune întâmpinare.

Prin raportare la natura creanței solicitate de reclamantă și la izvorul acesteia, instanța reține că în cauză este aplicabil termenul general de prescripție de 3 ani, conform art. 2517 N.C.civ.

Conform art. 2526 N.C.civ., „când este vorba de **prestații succesive**, prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data când fiecare prestație devine exigibilă, iar dacă prestațiile alcătuiesc un tot unitar, de la data la care ultima prestație devine exigibilă”.

Instanța reține că în cauză nu se aplică ipoteza referitoare la prestațiile succesive care alcătuiesc un tot unitar, întrucât serviciile au fost prestate de reclamantă lunar, la fel fiind emise și facturile, părțile neconvenind asupra unei prestații finale, care să fi fost defalcată în prestații succesive.

Instanța constată că toate facturile invocate de reclamantă în prezenta cauză au fost emise în perioada 18.03.2015 – 11.09.2015, având scadențele între 30.04.2015 și 30.09.2015.

În toată perioada de referință pârâta a efectua o singură plată, respectiv 104,09 lei pentru factura nr. 20927732 din 20.04.2015, scadentă la 31.05.2015, plată care reprezintă un caz de întrerupere a cursului prescripției în privința prestației ce face obiectul facturii respective, cu consecința începerii unui nou termen de prescripție pentru obligația respectivă, de la data efectuării plății.

În ceea ce privește celelalte facturi invocate de reclamantă, instanța constată din probele administrate în cauză că nu pot fi reținute cauze de suspendare sau întrerupere a cursului prescripției.

Cererea de chemare în judecată ce face obiectul prezentului dosar a fost formulată la data de 28.11.2018.

Reclamanta nu a făcut dovada punerii în întârziere a reclamantei anterior formulării cererii de chemare în judecată.

Astfel, față de data scadenței fiecărei facturi invocate de reclamantă (ultima din punct de vedere cronologic fiind 30.09.2015) și de data introducerii cererii de chemare în judecată (28.11.2018), instanța constată că s-a împlinit termenul de prescripție al dreptului material la acțiune în privința tuturor creanțelor rezultate din facturile respective.

Totodată, fiind împlinit cursul prescripției pentru debitele principale, s-a prescris dreptul material la acțiune și în privința penalităților contractuale de întârziere, față de dispozițiile art. 2503 N.C.Civ.

În considerarea celor ce preced, instanța va admite **excepția prescripției** dreptului material la acțiune, invocată de pârâtă prin curatorul special, și va **respinge** cererea de chemare în judecată, **ca prescrisă**.

În continuare, instanța va stabili onorariul final al curatorului desemnat pentru pârâtă, respectiv av. Florea Daniela, la suma de 400 lei, în sarcina reclamantei, și va constata că acesta a fost achitat în integralitate (f. 70).

În final, față de soluția pronunțată, va lua act că pârâtă nu a solicitat cheltuieli de judecată

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de pârâtă prin curatorul special.

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de **reclamanta SC RCS & RDS SA**, cu sediul în București, str. Dr. Staicovici, nr. 75, Forum 2000 Building - Faza 1, et. 2, Sector 5, ~~051/388716/100/1278/1994~~, în contradictoriu cu **pârâta Rodean Vasilica**, domiciliată în comuna Priboeni, sat Valea Popii, nr. 86, jud. Argeș, ~~011/269090634/5384~~, **ca prescrisă**.

Stabilește onorariul final al curatorului desemnat pentru pârâtă, respectiv av. Florea Daniela, la suma de 400 lei, în sarcina reclamantei, și constată că acesta a fost achitat în integralitate.

Ia act că pârâtă nu a solicitat cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, cererea urmând a fi depusă la Judecătoria Pitești.

Pronunțată astăzi, **07.11.2019**, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

**Președinte,
Ionuț-Dragoș Crînguș**

**Grefier,
Ioana Andreea Voica**

